

درس هایی از اعتراضات کانون صنفی معلمان

رضا شهابی

سه شنبه ۱۳ اسفند ۱۳۸۷

در سالیان گذشته کانون های صنفی معلمان با داشتن بیش از یک میلیون عضو در سراسر کشور و با گسترش اعتراضات اصولی خودشان شرایط را برای مبارزات کارگری بسیار فعال و شاداب کرده اند و با طرح خواسته های مشروعشان ، توانسته اند بخش وسیعی از حمایت های کارگری در صنوف مختلف را به خود معطوف دارند . در سالیان گذشته کانون های صنفی معلمان با داشتن بیش از یک میلیون عضو در سراسر کشور و با گسترش اعتراضات اصولی خودشان شرایط را برای مبارزات کارگری بسیار فعال و شاداب کرده اند و با طرح خواسته های مشروعشان ، توانسته اند بخش وسیعی از حمایت های کارگری در صنوف مختلف را به خود معطوف دارند ، خواسته های این قشر زحمتکش در شرایطی مطرح می شود که بنا به وظیفه اصلی شان که همان آموزش و پرورش می باشد علاوه بر اینکه باید با رشد ناهنجاری های نامناسب اخلاقی مبارزه کنند باید نیروهایی را تربیت کنند که بتوانند زمینه مناسبی را برای برون رفت از اقتصاد تک محصولی و وابستگی اقتصادی را فراهم آورند .

در شرایطی که تمامی دولت ها با تحمیل نسخه جهانی سازی همه را برای اجرای این طرح فرا می خواند در تمام کشور های جهان در حمایت از آموزش و پرورش و اینکه دولت هایشان را برای افزایش بودجه آموزش و پرورش متقاعد کنند اعتراضات فراوانی شکل می گیرد چرا که همه نیروهای اجتماعی به این امر واقفند که تنها راه دور شدن از این معضل آموزش اصولی نسل جوان با تکنولوژی جدید و راهکارهای مبارزاتی و پیکار با بیکاری می باشد . متاسفانه در کشور ما به همان نسبت که بودجه رفاهی ، آموزشی و خدمات اجتماعی کم می شود شاهد رشد بودجه امنیتی و نظامی هستیم در اینجا مانند بسیاری مسائل دیگر در آموزش و پرورش هم با یک بحران اساسی رو به روست و کسانی که در راس امور قرار دارند از مسئولین نظامی که بتوانند امور را به صورت پادگانی اداره کنندانتخاب میشوند . یعنی به جای امنیت جامعه که میباید در جهت بهتر شدن امکانات اقتصادی باشد، شاهد جایگزینی امکانات اقتصادی با امور پلیسی هستیم.

از زمان طرح مشکلات فرهنگیان و رشد مبارزاتشان ، فعالین کارگری و به خصوص اعضای از سندیکای کارگران شرکت واحد و دیگر نهاد های مستقل کارگری در بسیاری از اعتراضاتشان در کنار آنها بودند و حتی در اطلاع رسانی اخبارشان کوتاهی نکردند ، چرا که فعالین کارگری مبارزات صنفی معلمان را بخشی از مبارزه کلی برای عدالت اجتماعی می دانند ولی متاسفانه از طرف نهادهای صنفی معلمان این برخورد متقابل صورت نگرفت . کانون صنفی معلمان در چند وقت گذشته ، فراخوانی را برای اعتراض عمومی معلمان در راستای به رسمیت شناختن دستمزد برابر اعلام نمود که به نظر نه تنها مثبت بلکه ضروری هم می باشد با اعلام این فراخوان اکثر فعالین کارگری حمایت خود را اعلام کردند و قصد همدوش شدن با فرهنگیان از اصولی ترین ایده های این فعالین بود اما در کمال تعجب اعلام تعلیق این اعتراض صنفی را در سایت های اینترنتی مشاهده کردیم متاسفانه در این

مبارزه اعلام کردند که با صحبت های ریاست جمهوری و معاونین ایشان در رسانه ملی که به نظر می رسد ترفندی تازه برای به تعلیق در آمدن خواسته های اکثر معلمان بود ، امیدوار بودیم این اعتراض جهت رسیدن به خواسته های صنفی معلمان باشد نه شنیدن صدای مسئولین آنهم با این مضمون که ما صدای اعتراض شما را شنیدیم چرا که بیش از سه سال است که اعضای سندیکای شرکت واحد این وعده و وعید ها را از مسئولین شنیده اند و هیچ نتیجه ای را مشاهده نکردند، تعلیق اعتراض کانون صنفی چند مشکل برای مبارزات پیش روی ما بوجود آورد

اول: مبارزات بخش های دیگر جامعه کارگری را که در حال کشاکش با دولت می باشند را به نوعی نادیده گرفته و انگار تنها دولتیان شنونده صدای اعتراض فرهنگیان می باشند که به نظر من نباید زیاد به صحبت هایشان اعتماد کرد چرا که از این وعده و وعید ها را مسئولین عالی رتبه نظام به کرات بر زبان رانده اند ولی عملاً "هیچ و هیچ چرا که تضمینی برای اجرا و جود ندارد. و با این تصمیم شما دست آنها را برای این باور که فشار هنوز کارایی دارد باز گذاشته اید

دوم : فعالین کارگری را به نوعی بدبینی می کشاند تا به کسانی که اعتماد کرده اند نباید بیش از حد امید داشته باشند چرا که پایبند به وعده هایشان نیستند البته به هیچ وجه نمی خواهم فشاری که روی نمایندگان معلمان هست را نادیده بگیرم ، در صورت وجود چنین فشارهای ناخواسته می شود موضوع را با اعضا در میان گذاشت و روح جمعی می تواند بهترین عمل را انجام دهد و شما هم با آنها همراه شوید. زمانی که برای لغو فشار برای تعلیق اعتراضات صنفی کارگران روی اعضای سندیکا بود ما این حرکت را به اعضا واگذار کردیم و همکاران ما نیز هنوز در حال پرداخت بهای آن حرکت هستید و ما افتخار می کنیم که در کنار آنها بودیم.

سوم : در شرایطی که در بسیاری از کشورها مبارزات اقتصادی بسیار دفاعی شده و حفظ همین دست آوردها تمام وقت مبارزین کارگری را گرفته، راه را برای کسانی که ما را با ایدئولوژی های خاص خودشان محک میزنند باز گذاشتید تا یکبار دیگر بر طبل های خالی خودشان بزنند و بگویند دیدید نهاد صنفی کارایی ندارد.

گروهی که به جای انتشار اخبار فعالین کارگری مطلب را مخفی نگاه داشته و به طور نمونه زمانی که حکم کارگران در دادسرا اجرا می شود به جای پیشدستی برای جلوگیری از اجرای حکم در بیرون مکانی که حکم های شنیع کارگری (شلاق) اجرا میشود می ایستند که با شیرینی و گل از کارگران استقبال کنند. ما در حال مبارزه ای هستیم که علاوه بر حرکت به جلو باید منتظر حملات جدی باشیم.

اگر کارگران را دستگیر و احضار می کنند تنها راه آن ایستادگی و همدلی صنوف مختلف میباشد تا جلوی این حرکت ها گرفته شود، شرایط مبارزاتی این دوره بسیار سخت است ولی امیدواریم با دست در دست هم نهادن از این آزمایش سر بلند بیرون آئیم و شما هم بدانید ما در کنار شما هستیم و امید داریم دیگر با این تاکتیک ها پشتمان خالی نشود.

با آرزوی سلامتی ، سر بلندی و پیشرفت در کارهایتان

رضا شهابی

اسفند ۸۷